

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1.7.2010 v trestní věci obžalované J. D. K., nar. v , bytem , *t a k t o :*

K odvolání obžalované J. D. K. **zrušuje se** podle § 257 odst.1 písm.c) trestního řádu rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 20.5.2010 č.j. 2T 29/2010 – 120 v celém rozsahu a podle § 223a odst.1 trestního řádu per analogiam **se podmíněně zastavuje** z důvodu uvedeného v § 307 odst.1 trestního řádu trestní stíhání obžalované J. D. K. pro skutek, že dne 16. října 2009 kolem 14.30 hodin ve Františkových Lázních, okres Cheb, řídila po ulici Československé armády ve směru jízdy od městského úřadu k ulici Americké osobní automobil zn. Opel Zafira, reg. zn. , a na křižovatce ulic Československé armády - Americká - Lidická odbočovala vlevo na ulici Americkou ve směru jízdy na Střížov a při odbočování přehlédla chodce J. Ř., nar. , a L. Š., nar. , kteří přecházeli po vyznačeném přechodu pro chodce přes ulici Americkou zprava do leva ve směru jízdy obviněné, kdy tato s vozidlem narazila do chodce J. Ř., který při pádu na zem srazil i L. Š., poškozený Ř. při nehodě utrpěl zlomeninu krčku pravé pažní kosti s minimální dislokací a byl omezen v obvyklém způsobu života přiložením Dessaultova obvazu a ortézy od 16.10. do 27.11.2009 a poté bolestivostí zranění a omezením pohybu paže v pravém rameni nejméně do 4.12.2009, kdy dále prodělal rehabilitaci, kdy léčení bude trvat nejméně do 15.4.2010, obviněná při řízení vozidla porušila ustanovení vozidla porušila ustanovení § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů v platném znění, čímž měla spáchat přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst.1, 2 trestního zákoníku.

Podle § 307 odst.2 trestního řádu se stanoví zkušební doba na **jeden (1) rok**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná J. D. K. uznána vinnou, že dne 16. října 2009 kolem 14.30 hodin ve Františkových Lázních, okres Cheb, řídila po ulici Československé armády ve směru jízdy od městského úřadu k ulici Americké osobní automobil zn. Opel Zafira, reg. zn. , a na křižovatce ulic Československé armády - Americká - Lidická odbočovala vlevo na ulici Americkou ve směru jízdy na Střížov a při odbočování přehlédla chodce J. Ř., nar. , a L. Š., nar. , kteří přecházeli po vyznačeném přechodu pro chodce přes ulici Americkou zprava do leva ve směru jízdy obviněné, kdy tato s vozidlem narazila do chodce J. Ř., který při pádu na zem srazil i L. Š., poškozený Ř. při nehodě utrpěl zlomeninu krčku pravé pažní kosti s minimální dislokací a byl omezen v obvyklém způsobu života přiložením Dessaultova obvazu a ortézy od 16.10. 2009 do 27.11.2009 a poté bolestivostí zranění a omezením pohybu paže v pravém rameni nejméně do konce ledna 2010, kdy dále prodělal rehabilitaci ztuhlého pravého ramena, která trvá dosud, obviněná při řízení vozidla

porušila ustanovení § 5 odst. 1 písm. h) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů v platném znění.

Jednání obžalované bylo posouzeno jako přečin ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku účinného od 1.1.2010 a byla za ně odsouzena podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku jí byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jí byla uložena povinnost zaplatit poškozenému J. [REDAKCE] R. [REDAKCE] škodu ve výši 26.580,- Kč a se zbytkem nároku na náhradu škody byl tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná rozsáhlé odvolání směřující do výroku o trestu s ohledem na zamítnutí podmíněného zastavení trestního stíhání dle § 307 odst. 1 tr. řádu, když ke skutkovým zjištěním nemá výhrady. Uvádí, že jakmile poškozeného zaregistrovala, začala brzdit. Přestože nejela rychle, podařilo se jí vozidlo zastavit až v místě přechodu pro chodce, kde se nacházel poškozený. Není si vědoma, že by do poškozeného skutečně narazila. Domnívá se, že pád poškozeného na zem byl způsoben spíše úlekem z nenadálé situace než samotným nárazem. Má zato, že náraz vozidla do poškozeného při jakékoliv rychlosti by na jeho těle zanechal případné stopy. Poškozený sám uvedl, že žádnou stopu na těle způsobenou případným nárazem neměl. Konstatuje, že již při výslechu dne 17.2.2010 souhlasila s postupem podle § 307 odst. 1 tr. řádu. Poukazuje na odůvodnění rozsudku, jímž okresní soud uváděl důvody, pro které nezastavil podmíněně trestní stíhání, když uvedl, že výpověď obžalované v hlavním líčení nelze považovat za její doznání ve smyslu § 307 odst. 1 tr. řádu - obžalovaná doznala účast na dopravní nehodě, ale snažila se popřít své zavinění na ublížení na zdraví poškozeného, když nejprve tvrdila, že se poškozeného R. [REDAKCE] svým autem ani nedotkla a zranění si způsobil tím, že na něj spadla svědkyně Š. [REDAKCE] a až po přečtení její výpovědi z přípravného řízení připustila, že do poškozeného R. [REDAKCE] mohla svým autem strčit. Obžalovaná v hlavním líčení ani nedoznala samotnou skutečnost, že řádně nevěnovala pozornost situaci v silničním provozu, v důsledku čehož přehlédla chodce jdoucí řádně po vyznačeném přechodu pro chodce a tyto srazila. Naopak se snažila přinejmenším svou vinu zmírnit tím, že má v autě silný sloupek a okno bylo zasněžené.

S těmito závěry okresního soudu nemůže souhlasit. Dle jejího názoru není relevantní, zda do poškozeného svým vozem narazila či nikoliv, neboť příčinná souvislost mezi jejím jednáním a zraněním poškozeného je dána bez ohledu na tuto skutečnost. Je bezesporu pochybnost, že v důsledku jejího nedbalostního jednání došlo ke zranění poškozeného. Při hlavním líčení pouze zmínila fakt, že možná do poškozeného ani nenarazila. Nejednalo se v žádném případě o snahu popírat odpovědnost za uvedený čin. Chtěla tím jen poukázat na menší stupeň nebezpečnosti tohoto činu. Dopravní nehodu nahlásila pojišťovně. Sdělila jí všechny podstatné skutečnosti, které umožní poškozenému uhradit způsobenou škodu. Nad rámec náhrady škody poškozenému nabídla další benefity, které je schopna poskytnout (finanční kompenzaci, ubytování v jejích penzionu s možností rehabilitace ve Františkových Lázních). Poškozený žádnou z jejích nabídek nepřijal. Rovněž uvádí, že je jí známa právní úprava zákona o provozu na pozemních komunikacích, o čemž svědčí i vydané řidičské oprávnění, jako laik však nedovedla odpovědět na otázku soudkyně okresního soudu, zda zná zákon č. 361/2000 Sb., takto číselně specifikovaný. Ke skutečnosti, že dopravní nehoda

nebyla hlášena ihned policii, může říci to, že nejen její reakce, ale i reakce poškozeného byla špatná a domnívá se, že byla způsobena především šokem z této události a snahou zajistit poškozenému co nejrychleji zdravotní pomoc. Navrhla proto, aby krajský soud z podnětu odvolání zrušil napadený rozsudek a rozhodl, že se trestní řízení podmíněně zastavuje na přiměřenou zkušební dobu.

Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvolání i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, ani ve výroku o vině krajský soud neshledal žádná pochybení. Ostatně proti skutkovým zjištěním i použité právní kvalifikaci odvolání obžalované nesměřovalo.

Okresní soud pak nepoužil odklon, který byl ze strany obžalované navrhován, a její stíhání podmíněně nezastavil. Okresní soud v odůvodnění rozsudku uvedl, proč tohoto odklonu nevyužil. Krajský soud se však s těmito závěry neztotožnil, neboť dospěl na rozdíl od okresního soudu k závěru, že v dané věci jsou splněny všechny podmínky uvedené v ustanovení § 307 odst.1 tr. řádu, aby tedy bylo možné trestní stíhání obžalované podmíněně zastavit. Proto tedy napadený rozsudek zrušil a ve věci sám rozhodl

Podle § 307 odst.1 tr. řádu v řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může se souhlasem obviněného soud a v přípravném řízení státní zástupce podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže a) obviněný se k činu doznal, b) nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Obžalovaná je stíhána za jednání, na které trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody od šesti měsíců do čtyř let, tedy horní hranice trestu nepřesahuje pět let. Obžalovaná s podmíněným zastavením trestního stíhání souhlasila již v přípravném řízení a tento postup navrhovala i v hlavním líčení. Obžalovaná sice uvedla v hlavním líčení, že má pocit, že se lidí ani nedotkla, nenarazila, lidé zavrávali, paní spadla na pána a tím mu poškodila rameno, v řízení přípravném pak vypověděla, že je pravdou, že pravděpodobně do chodců lehce strčila, oni ztratili rovnováhu a upadli na vozovku, strčila do chodců levou přední částí vozidla. Tyto výpovědi rozhodně nelze hodnotit tak, že by své pochybení nedoznala. Obžalovaná zároveň projevila i nadstandardní snahu po náhradě způsobené škody. Obžalovaná dopravní nehodu nahlásila pojišťovně, již v průběhu přípravného řízení probíhala jednání na Probační a mediační služba ČR a poškozený chtěl vyčkat na výsledky svého léčení po ukončení rehabilitace. Ze zprávy o výsledku mediace vyplývá, že poškozenému byly ze strany obžalované nabízeny i další služby.

Krajský soud tedy má zato, že všechny formální podmínky pro postup dle § 307 odst.1 tr. řádu jsou dány a použití tohoto institutu nevylučuje ani osoba obžalované. Ta nebyla nikdy soudně trestána, požívá v místě bydliště dobré pověsti, ani se nejeví být rizikovou řidičkou. V evidenční kartě řidiče má zaznamenány dva přestupky, které byly řešeny blokovou pokutou, nikdy nebyla účastníkem dopravní nehody. Použití uvedeného zákonného ustanovení

nevylučují ani okolnosti případu. V daném případě nedošlo ani k výraznému zranění poškozeného, jeho zranění je hraničním případem mezi prostým ublížením na zdraví a těžkou újmou. Obžalovaná se maximálně snažila poškozeného odškodnit.

Krajský soud má tedy zato, že byly splněny všechny zákonné podmínky pro použití ustanovení § 307 odst.1 tr. řádu pro podmíněné zastavení trestního stíhání obžalované. Proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení a zkušební doba podmíněného zastavení byla stanovena v polovině zákonné sazby, tedy v trvání jednoho roku.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 01.07.2010

JUDr. Jiří Šilhavý, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková